

selv om den staar længe paa Marken, kan den dog ikke komme til at veje saa meget hollandsk som Rug, der gror paa den gode Jord. Det er en Kendsgerning, som de Herrer Øboere ikke kan komme udenom.

I en fælles Korrespondance til den konservative Presse skrives der blandt andet saaledes om Kornlovsforslaget — jeg maa maaske med Formandens Tilladelse læse det op: Kvalitetsberegningen er ansat for ringe, man benytter alt for lave Tal. Paa dette Punkt bør Forslaget ændres, her er aabenbart taget for stort Hensyn til de magre Egne. — Saaledes slutter denne Korrespondance, som er udsendt fra det konservative Kontor her i København. Jeg kan absolut ikke anerkende dens Rigtighed. Jeg mener, at det netop er de magre Egne, der har lidt særlig haardt under hele Krigssituationen; det er de Egne, der nødvendigvis maa avle Rug, og det er de Egne, der gennem Krigsaarene har maattet give en 10—12 Kr. i Bytte for at faa en Sæk Vaarkorn for 1 Sæk Rug. Jeg kan derfor ikke anerkende denne Korrespondances Rigtighed, naar det siges, at der ved det foreliggende Kornlovsforslag er taget for meget Hensyn til de magre Egne. Det ærede Medlem Hr. Sporon-Fiedler var i Gaar særlig inde paa dette Forhold. Hans Tale var som et rigtigt Fyrværkeri mod os, der er Modstandere af den hollandske Vægt. Det ærede Medlem var meget langt ude. Han vilde, saa vidt jeg forstod ham, endogsaa sige, at vi ovre i Jylland egentlig ikke saa godt forstod at behandle vort Korn. Vi var tilbøjelige til at høste det for tidligt og køre det for tidligt hjem. Med Hensyn til at høste for tidligt er Forholdene ganske anderledes i Jyllands magre Egne end paa Fyn, hvor man har de mange levende Hegn, der beskytter Kornet mod Blæstens Angreb. Det har vi ikke i Jylland. Man har i Bladene opfordret Landmændene til at lade Kornet staa saa længe paa Markerne som muligt, for at det kunde blive godt Korn, og mange Landmænd fulgte det Raad, og jeg var blandt dem. Jeg havde en Rugmark paa ca. 7 Tdr. Land, og den stod til efter den 9. August. Som det vil være ærede Medlemmer bekendt, havde vi en meget stærk Blæst den 7. Hvad blev Følgen? Følgen blev, at der blæste ikke saa faa Tønder Rug af. Som det er gaaet mig, er det sikkert gaaet adskillige Landmænd. Hr. Sporon-Fiedler maa derfor være klar over, at Forholdene i den Henseende ligger noget anderledes i Jylland end paa Øerne. Det ærede Medlem sagde endvidere, at Rug til

114 Pd. hollandsk Vægt var en uforsvarlig Vare at anvende til Brød. Det var efter hans Mening ganske forkasteligt. Det synes jeg var en mærkelig Udtalelse; thi ovre i de Egne, jeg omtalte, er det meget sjældent, at vi naar ud over den Vægt, og vi har dog i Midt-, Vest- og Nordjylland levet af denne Rug indtil Dato, og jeg synes, at vi i Virkeligheden ser meget godt ud, maaske er vi ikke saa kønne som det ærede Medlem, men i hvert Fald er vi baade kraftige og velvoksne, saa man kan ikke af den Grund sige, at vor Rug er en ringere Vare. Det er rigtigt, hvad Hr. Pinstrup før sagde, at Hr. Sporon-Fiedler red sin Kæphest i Gaar. Det kan jeg fuldt ud anerkende, Hr. Sporon-Fiedler kom lovlige højt op, det kan en Gang imellem ske for det ærede Medlem. Det var mig derfor en Glæde at høre, da hans Partifælle Hr. Fibiger holdt sin Tale, idet han tydeligt gik imod Hr. Sporon-Fiedler og sagde, at Rug paa 114 Pund hollandsk Vægt betragtedes som en fin Vare i Vest- og Nørrejylland. Det har han fuldkommen Ret i. Det er vist meget lidt Rug, selv paa bedre Jorder, der naar højere op i Aar med Hensyn til hollandsk Vægt. De Resultater, der allerede foreligger, viser, at Rugen gennemgaaende vejer meget lidt i hollandsk Vægt; derfor vil Prisen i Virkeligheden ikke blive som antaget i Lovforslaget, men betydelig lavere.

Hvis der skal anvendes hollandsk Vægt, hvad det tyder paa, vil den foreslaaede Skala stille Jyllands magre Egne meget ugunstigt. Jeg er overbevist om, at der fra disse Egne vil blive leveret megen Rug, som kun vejer 102—106 Pund eller deromkring i hollandsk Vægt, og med Prædrag af 40 Øre pr. 100 kg for hvert Pund hollandsk Vægt under 114 vil det betyde, at der i disse Egne kun gives omkring 40 Kr. pr. Tønde Rug. Til den Pris kan man, som ærede Medlemmer maa vide, absolut ikke købe Foderkorn, thi vi maa huske paa, at det er Forudsætningen fra alle Sider, at man ogsaa skal have sine Fragtudgifter dækket. Dette gælder med Hensyn til Majs. Med Hensyn til Oliekager bliver Forholdet i langt, langt højere Grad ugunstigt for disse Folk, og det er meget rigtigt, hvad Hr. Pinstrup ogsaa nævnte, at den Majs, vi nu faar, er af en daarlig Kvalitet. Den ligger langt under Rugens Foderværdi. Jeg vil derfor henstille til den højtærede Landbrugsminister og det kommende Udvalg, at den her foreslaaede Skala bliver betydeligt ændret. Det er efter min Me-